

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010335
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6315010335.3

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a prísediacich Zoltána Sojaka a Jána Bačkovského na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júna 2016 v trestnej veci obžalovaného F. Q. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný F. Q. R. C. Ý. , nar. X. T. XXXX v Z. B., trvale bytom Z. B.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

v b o d e 1

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr.zák.

v b o d e 2

z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b Tr.zák.

p r e t o ž e

1. dňa 25. mája 2014 o 16.06 hod. zaslal z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX P. G., v tom čase starostovi obce Heľpa, SMS správu s textom „Jojko! Nezabudni dať lve výpoveď dohodou, inak ťa ja udám za tvoje prechmaty, aké máš na OU, tak paa, tvoj Miroslav, lvin priateľ, čo si sfalšoval predaj pozemku č. 3810 pri dvoch svedkoch a Hyriačka, čo mi písala na face. (nezabúdaj, kde mám známosti kkt poj), dáš jej výpoveď dohodou, inak ťa udám ja!!! za prietahy kkt!!! paa“, a o 16.48 hod. SMS správu s textom „Taktiež nemáš svedka, že lva fúkala, a nemáš svedka, že nafúkala a neni od toho úradný záznam a ani svedkovia (donútil si ju podpísať protokol pod nátlakom), takže kktto rozmýšľaj, ako budeš konať pri výpovedi IP, inak padneš na hubu a všetko zmedializujem!!!, daj jej odstupné?!! a nehám to passsé paa jojo

X. dňa 7. marca 2014 približne o 12.50 hod. po tom, čo Obec Heľpa dňa 17. februára 2014 okamžite skončila pracovný pomer s jeho bývalou priateľkou D. X., ktorá tam bola zamestnaná ako referentka, telefonoval z utajeného čísla F.. T. G., personálnej referentke Obecného úradu Heľpa, ktorej povedal: „aj tak si jej dala výpoveď podľa §, dám ťa na inšpekciu, odjebem ťa“, ktorá ihneď vypla telefón a mala obavu, že túto vyhrážku môže zrealizovať,

t e d a

v b o d e 1

iného hrozbou ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe,

v bode 2

inému sa vyhrážal usmrtením pre výkon právomoci verejného činiteľa,

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods.2 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., § 38 ods. 2,7 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 a 1 (štyri a pol) roka.

Podľa § 48 ods.2 písm.b Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na tunajší súd dňa 9. novembra 2015 obžalobu na F. Q. za zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je tam uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní najprv vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1 obžaloby, následne však na jednu z predsedom senátu položených otázok, a to či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok v bode 1, ktorý sa v obžalobe kvalifikoval ako určitý trestný čin, odpovedal nie, preto súd neprijal jeho vyhlásenie, že je vinný zo spáchania tohto skutku.

V hlavnom pojednávaní sa pokračovalo a na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

1. obžalovaný dňa 25. mája 2014 o 16.06 hod. zaslal z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX P. G., v tom čase starostovi obce Heľpa, SMS správu s textom „Jojko! Nezabudni dať lve výpoveď dohodu, inak ťa ja udám za tvoje prechmaty, aké máš na OU, tak paa, tvoj Miroslav, lvin priateľ, čo si sfaľšoval predaj pozemku č. 3810 pri dvoch svedkoch a Hyriačka, čo mi písala na face. (nezabúdaj, kde mám známosti kkt poj), dáš jej výpoveď dohodu, inak ťa udám ja!!! za prietahy kkt!!! paa“, a o 16.48 hod. SMS správu s textom „Taktiež nemáš svedka, že lva fúkala, a nemáš svedka, že nafúkala a neni od toho úradný záznam a ani svedkovia (donútil si ju podpísať protokol pod nátlakom), takže kktto rozmýšľaj, ako budeš konať pri výpovedi IP, inak padneš na hubu a všetko zmedializujem!!!, daj jej odstupné?! a nehám to passsé paa jojo

2. obžalovaný dňa 7. marca 2014 približne o 12.50 hod. po tom, čo Obec Heľpa dňa 17. februára 2014 okamžite skončila pracovný pomer s jeho bývalou priateľkou D. X., ktorá tam bola zamestnaná ako referentka, telefonoval z utajeného čísla F. T. G., personálnej referentke Obecného úradu Heľpa, ktorej povedal: „aj tak si jej dala výpoveď podľa §, dám ťa na inšpekciu, odjebem ťa“, ktorá ihneď vypla telefón a mala obavu, že túto vyhrážku môže zrealizovať.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní k bodu 1 vypovedal, že nie je pravdou, že by P. G., v tom čase starostovi obce Heľpa, zasielal SMS správy. Mal pripravenú jednu SMS správu a to v tom smere, aby mu P. G. vysvetlil, či mal pomer s jeho družkou D. X., ktorá v tom čase pracovala na obecnom úrade. SMS správa bola približne v znení „zdravím Vás pán starosta, chcem sa informovať ohľadne lvy, či ste s ňou mali intímny pomer alebo nie. Dobré by bolo, keby ste sa mi spätne ozvali.“ To bolo všetko.

Ďalej uviedol, že počas spolužitia s D. X. mal svoj mobilný telefón stále na stole, takže k nemu mal každý prístup. D. X. požičiaval svoj mobilný telefón, nakoľko ona mala svoj telefón odpojený. Jeden jej dal na dlhšie, nech sa oň stará, dal jej kartu so starším číslom, proste si menili telefóny. Je známe, Ž. D. X.Á. bola vyhodená za alkohol, ona pila a on si ju nahrával, pretože sa s ním bila. Správy, ktoré sú obsahom skutku v bode 1 napísala D. X. a to pod vplyvom alkoholu.

Doplnil že starostu obce Heľpa P. G. spoznal v roku 2010, keď tam spoločne so svojou družkou prišiel bývať. Mali spolu normálny vzťah, podali si aj ruky, keď prišiel na obecný úrad a kývli si, keď sa stretli na ceste. Manželku P. G. F.. T. G. prvý krát zaregistroval, keď cez obecný rozhlas vyhlásila oznam s narodeninovým blahoželaním jeho družke. SMS správu mal pripravenú na odoslanie koncom roku 2013 alebo začiatkom roku 2014. O takejto pripravenej správe vedeli jeho priateľky napr. P. F., ktorá mu pomáhala aj so zháňaním práce pre D. X..

Vzhľadom na niektoré rozpory vo výpovedi obžalovaného s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania. Po vyzvaní, aby vysvetlil rozpory vo svojich výpovediach obžalovaný uviedol, že s D. X. bol do roku 2014 vo vzťahu, žila s ním do 11. decembra 2014, mali aj prenajatý byt v Banskej Bystrici. V prípravnom konaní chcel vziať všetko na seba, preto tvrdil, že SMS správy, aj keď iného znenia, nedopatrením odoslal on. V skutočnosti však tieto správy odoslala D. X., ktorá mala prístup k jeho mobilnému telefónu. On bol pri tom, keď tie správy odosiela. Nikomu sa ani prostredníctvom SMS správ, ani mailom nikdy nevyhrážal, nevedel, že by starosta bol podozrivý z nejakého konania pri predaji pozemku. Od júna 2013 bol v podnájme v Banskej Bystrici, teda v čas skutkov sa už v Heľpe nezdržiaval. D. X. väčšinu času po jej prepustení trávila pri ňom v Banskej Bystrici a to až do decembra 2014, kedy ju vyhodil, pretože dennodenne pila alkohol. Tejto nemohol v čase, keď bola ešte zamestnaná, vefakrát vyvolať, pretože v pracovnom čase musela byť väčšinou mimo úradu.

Svedok - poškodený P. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutkov bol starostom obce Heľpa. SMS správy mu boli doručené na jeho mobilný telefón a to v znení uvedenom v bode 1. Pokiaľ ide o D. X., prišla za ním kolegyňa F. A., že sa jej zdá, že táto má vypité. Následne bola vykonaná u všetkých zamestnancov obecného úradu dychová skúška, pri ktorej bolo u Ivety Pribylinovej zistené 0,8 promile alkoholu. Vzápätí bola poslaná domov a keďže personalistka v ten deň nebola v robote, tak na druhý deň jej dal príkaz na okamžité skončenie pracovného pomeru. Nešlo o výpoveď, a preto D. X. ani nedostala odstupné. Po tom ako táto prebrala skončenie pracovného pomeru, mu začali prichádzať rôzne telefonáty, maily a SMS správy. SMS správy boli v tom zmysle, aby D. X. vyplatil odstupné a hrozili mu, že ho udajú ako starostu a že padne na hubu. Správy pochádzali z mobilu D. X. ako aj od obžalovaného, ktorý do telefónu nadával aj ostatným pracovníckam úradu.

Ďalej uviedol, že v decembri mu zavolať hlavný kontrolór štátnej vodnej správy z Banskej Bystrice, že bolo na neho resp. na ich pracovníka podané anonymné mailové udanie, že obec Heľpa mu dala úplatok. Uvažoval, kto ho mohol udať a preto sa hlavného kontrolóra spýtal, či nepozná obžalovaného. Hlavný kontrolór uviedol, že obžalovaného pozná, lebo podal na neho trestné oznámenie vo veci vyhrážania sa.

Vzhľadom na uvedenie viacerých podrobností boli prečítané výpovede svedka z prípravného konania, na ktorých zotrval, pretože si pri nich priebeh skutku pre menší odstup času lepšie pamätal. Doplnil, že nevedel, či D. X. bola častým konzumentom alkoholu, ale v práci za 15 rokov, čo tam robila, nikdy predtým nenafúkala. D. X. prevzala okamžité skončenie pracovného pomeru po určitom čase, pretože zásielka bola uložená na pošte, ale určite to nebolo až v júni ako uviedol obžalovaný.

Svedkyňa F.. T. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na Obecnom úrade v Heľpe pracovala od roku 1994. V deň, keď bola D. X. prepustená, nebola v práci, avšak z rozprávania vedela, že táto bola pod vplyvom alkoholu, lebo nafúkala. Na druhý deň jej starosta dal zápisnicu a na základe toho D. X. oznámili okamžité skončenie pracovného pomeru. Predtým jej to bolo oznámené aj ústne, ona to potom dotiahla písomne. Takéto skončenie pracovného pomeru sa D. X. pokúšali doručiť do miesta trvalého bydliska, ale tam nebola zastihnuteľná. O niekoľko dní prišiel doklad, že je na PN, preto sa jej písomné skončenie pracovného pomeru pokúsili doručiť prostredníctvom pošty ako to ukladá zákon. Zásielka bola uložená na pošte a D. X. si po určitej dobe v rámci úložnej lehoty skončenie pracovného pomeru prevzala. Potom začali chodiť rôzne SMS, boli aj telefonáty, ktoré ničili povest' jej manželovi a týkalo sa to aj ich súkromia. Tieto chodili na mobilný telefón aj jej, aj manželovi a v rámci toho prišli tiež SMS, ktoré sú predmetom bodu 1, ktoré jej manžel prečítal a potom ukázal. Po prečítaní zápisníc o jej výpovediach z prípravného konania uviedla, že vtedy si to lepšie pamätala, preto uvádzala viac podrobností.

Doplnila, že D. X. chodila počas pracovnej doby do jedálne a na poštu. Stávalo sa, že si zabudla mobil na úrade a keď táto obžalovanému nedvíhala mobil, tak volal na pevnú linku a chcel vedieť kde je a pod. Osobne niekoľkokrát volala s obžalovaným, často sa stávalo, že volal aj viackrát za deň. Dokonca niekedy, keď na úrade videli na displeji jeho číslo, ani nedvíhali.

Svedkyňa F. F. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje na Obecnom úrade v Heľpe. Jej kolegyňou v tom čase bola D. X. a nadriadeným bol starosta P. G.. Mala k dispozícii služobný mobilný telefón, na ktorý jej začali chodiť správy, ktoré poskytla polícii. Boli takého charakteru, že mali poškodiť D. X., obžalovaný napríklad hrozil, že niečo spraví jej vnukovi. Správy prichádzali z telefónneho čísla obžalovaného a to vedeli preto, že dennodenne vyvolával na obecný úrad, nakoľko podľa čísla na displeji na pevnej linke bolo vidno, že volá práve obžalovaný. Správy jej taktiež chodili na mailovú adresu obce a boli aj nepríjemné, vrátane vyhrážok, že čo vôbec robia na úrade a pod. Výpoveď D. X. z obecného úradu bola z dôvodu, že táto prišla pod vplyvom alkoholu, a preto navrhla starostovi, aby jej urobil dyhový skúšku, pri ktorej bola prítomná spolu s ním a zástupcom z obecného úradu, táto bola pozitívna.

Vzhľadom na uvedenie viacerých podrobností bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania. Po prečítaní tejto výpovede svedkyňa uviedla, že je možné, že správy a maily začali chodiť po tom, čo bola D. X. prepustená zo zamestnania. Išlo o okamžité skončenie pracovného pomeru a nedostala odstupné. Nevedela, kto tie správy písal, ale časť správ prišla z čísla D. X., z jej čísla to však mohol poslať aj obžalovaný. V tom čase mali na úrade dve linky s dvoma telefónnymi číslami, ktoré prepájali do každej kancelárie, kto zdvihol prepojil na požadovanú osobu. Obžalovaného, ktorý zvykol volať D. X. do práce, viackrát osobne prepájala. Poznala ho podľa hlasu, navyše sa na displeji zobrazovalo jeho číslo. Niekedy sa stalo, že keď bolo volané z telefónneho čísla obžalovaného a niekto zdvihol telefón, tak volajúci telefón položil.

Ďalej doplnila, že s obžalovaným sa osobne na obecnom úrade nestretla. D. X. hneď po zistení, že bol s ňou okamžite ukončený pracovný pomer, odišla z práce. Osobne sa s ňou potom nestretla, ale chodili jej tie SMS správy. Dovtedy, kým nebola prepustená, nemala vedomosť, že by táto požívala alkohol. Obžalovaný už v čase pred jej prepustením oznamoval mailami poslancom obecného zastupiteľstva, že D. X. má piť a staral sa o to, aby vznikol dojem, že táto požíva alkohol.

Svedkyňa D. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola zamestnaná na Obecnom úrade v Heľpe, kde bol jej pracovný pomer skončený tak, že prišla za ňou F. A. s tým, že dostala nejakú SMS, vzápätí nafúkala, mala zostatkový alkohol. Nevedela kto poslal SMS správy uvedené v bode 1, ale ona to určite nebola. V žiadnom prípade by si nedovolila dotknúť sa mobilu obžalovaného a už vôbec nie poslať SMS z jeho telefónu, hoci spolu žili ako druh a družka najprv v Heľpe a potom v Banskej Bystrici.

Ďalej vypovedala, že starostovi poslala určité správy a možno aj iným osobám na obecný úrad a to v tom smere, že prečo ju prepustili. Podrobnosti si nepamätala, ale neboli to výhražné správy. V prípravnom konaní uviedla viacero podrobností, pretože si to lepšie pamätala. Doplnila, že kým bola zamestnaná na obecnom úrade, obžalovaný jej telefonoval do práce na mobil i na pevnú linku, poškodená jej ho však neprepájala. V máji 2014 už nebola s obžalovaným v osobnom kontakte, bola doma na PN, a preto nemala ani reálnu možnosť poslať z jeho telefónu SMS správu.

Zo znaleckého posudku z odboru elektrotechnika, odvetvie počítačové programy (softvér), ktorý vypracoval D. P. H. vyplýva, že skúmaniu boli podrobené dva mobilné telefóny, a to zn. Nokia 6700 a zn. Samsung Galaxy S4 mini. Z predmetným mobilných telefónov a z ich pamäťových kariet boli pri analýze vyťažené a zadokumentované formou výstupného protokolu zo skúmania - súbory v štruktúrovanom formáte .pdf, z ktorých vyplýva, že poškodenému P. G. boli dňa 25. mája 2014 v čase o 16.06 hod. a 16.48 hod. doručené SMS správy z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX s obsahom ako je uvedené v bode 1.

Z fotokópii z SMS správ vyplýva, že z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX boli dňa 25. mája 2014 odoslané SMS správy, ktorých obsah je uvedený v bode 1. Kontakt pri vyššie uvedenom mobilnom čísle je označený ako „Nedvihaj SUCHY,“ pričom tieto SMS správy boli odoslané o 16.06 hod. a o 16.48 hod.

Z prepisu z SMS správ vyplýva, že z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX bolo na mobilné telefónne číslo XXXX XXX XXX odoslaných v období od 17. februára 2014 do 5. júna 2014 odoslaných niekoľko SMS správ, ktoré majú vulgárny až obťažujúci charakter.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 17. februára 2014 vyplýva, že D. X. bol okamžite skončený pracovný pomer z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, nakoľko v pracovnej dobe bola pod vplyvom alkoholických nápojov (0,8 ‰), táto skutočnosť bola zistená na základe dychovej skúšky vykonanej na obecnom úrade v ten istý deň.

Z kontroly požívania alkoholických nápojov na pracovisku vyplýva, že dňa 17. februára 2014 bola vykonaná u zamestnancov obecného úradu dychová skúška, pri ktorej bolo u D. X. namerané 0,8 ‰ alkoholu.

Z upozornenia zamestnávateľa na porušenie pracovnej disciplíny vyplýva, že listom zo dňa 9. januára 2014 bola D. X. upozornená na porušenie pracovnej disciplíny, pričom bola zároveň upozornená, že ak opätovne poruší pracovnú disciplínu, bude s ňou skončený pracovný pomer výpoveďou.

Zo žiadosti o prerokovanie upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny zo dňa 9. januára 2014 vyplýva, že zástupcovia základnej odborovej organizácie pri obecnom úrade boli požiadaní o jeho prerokovanie a následne bolo aj prerokované porušenie pracovnej disciplíny a krátenie dovolenky z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti v práci zamestnankyne Ivety Pribylinovej.

Z fotodokumentácie pracovného stola Ivety Pribylinovej vyplýva, že sa v ňom nachádzalo viacero fľašiek liehovín.

Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva, že D. X. bola od 19. februára 2014 práce neschopná, pričom tento doklad bol doručený obecnému úradu dňa 24. februára 2014.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplýva, že táto bola v období 7. januára 2014 do 12. januára 2014 práce neschopná.

Z komunikácie zo sociálnych sietí vyplýva, že obžalovaný sa pokúšal nájsť D. X. zamestnanie.

Zo sťažnosti na zamestnanca Obecného úradu v Helpe vyplýva, že táto smerovala na D. X. a to od občanov obce z dôvodu, že sa domnievali, že svedkyňa sústavne porušuje kódex zamestnanca.

Zo zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podal P. G. dňa 4. júna 2014 o 11.40 hod. na OR PZ v Brezne vyplýva, že tento v ňom uviedol všetky rozhodné skutočnosti tak ako o nich vypovedal najprv v prípravnom konaní a potom aj na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný k bodu 2 uviedol, že F. T. G. nevolal, nemal motív jej volať a nemal ani na ňu telefonický kontakt. Vedel o tom, že D. X. bola prepustená ako zamestnankyňa z Obecného úradu Helpa, nakoľko mu táto v ten deň po prepustení volala. V tomto smere však nikoho nekontaktoval. Určite nechcel, aby ju P. G., resp. F. T. G. zobrali späť alebo aby bol pracovný pomer D. X. skončený dohodou.

Svedkyňa poškodená F. T. G. ku skutku v bode 2 uviedla, že dňa 7. marca 2014 s manželom P. G. cestovala na stretnutie do Popradu ohľadne zabezpečenia projektu modernizácie verejného osvetlenia. Keď boli v aute na parkovisku pred Tescom, zazvonil jej telefón, ktorý zodvihla, hoci išlo o súkromné číslo. Počula mužský hlas, ktorý hneď identifikovala ako hlas obžalovaného, jednoznačne ho poznala. Tento jej povedal „keďže si jej dala výpoveď podľa § 7, odjemem ťa“, vzápätí tam povedal niečo o tom, že ju zničí, ale hneď na to vypla telefón. Bála sa, aby obžalovaný nenaplnil, čo povedal, nakoľko vedela že je agresívny, z telefonátu ostala vystresovaná. Manžel sa jej pýtal, kto volal, povedala mu, že to bol obžalovaný a zopakovala, čo jej vravel. Najprv to nechcela riešiť cez políciu, chcela zaujať ľudský prístup s tým, že sa to skončí, ale naopak, telefonáty sa stupňovali, prichádzali rôzne SM, ktoré ich s manželom obťažovali. Neoznamovali to aj z toho dôvodu, že ich D. X. prosila, pretože sa bála prípadnej reakcie obžalovaného. Vedela, že obžalovaný žil s jej kolegyňou, ktorá ním mala doma problémy. Okrem toho mal byť obžalovaný viackrát trestne stíhaný, pričom manžel o tomto komunikoval aj s pánom z Banskej Štiavnice.

Doplnila, že D. X. chodila počas pracovnej doby do jedálne a na poštu. Stávalo sa, že si zabudla mobil na úrade a keď obžalovanému nedvíhala mobil, tak volal na pevnú linku a chcel vedieť, kde je a pod. Osobne niekoľkokrát volala s obžalovaným, často sa stávalo, že volal aj viackrát za deň. Dokonca niekedy, keď

na úrade videli na displeji jeho číslo, ani nedvíhali. Na úrade to fungovalo tak, že telefón zvonil všetkým a kto ho prvý zdvihol, prepol to tomu, kto bol žiadaný, rozprávali sa o tom, že obžalovaný volal D. X. často.

Svedok P. G. uviedol, že dňa 7. marca 2014 čakal s manželkou v aute pred Tescom v Poprade, keď tejto zazvonil telefón, pričom išlo o utajené číslo. Ako zdvihla telefón, chvíľu počúvala, vzápätí na nej videl, že zostala šokovaná a potom hovor prerušila. Povedala mu, že volal obžalovaný, ktorý hovoril „ty si jej predsa dala výpoveď podľa § a za to ťa odjem.“ Obžalovaný vraj vravel ešte niečo ďalej, ale ona už zrušila telefón. Trestné oznámenie nešiel s manželkou podať hneď a to z dôvodu, že nechcel dráždiť obžalovaného a zároveň si myslel, že to utíchne. Keď to ale s SMS správami pokračovalo a bolo toho viac, tak to predsa len išiel oficiálne oznámiť. Myslel si, že SMS správy posielal obžalovaný aj D. X.. Obžalovaný volal poškodenej často do práce a kolegyné sa sťažovali, že to bolo aj 20-30 hovorov za deň.

O pomeroch na obecnom úrade, ako aj ďalších skutočnostiach vypovedali tiež svedkyne F. F. A. a D. X., tak ako je vyššie uvedené, tieto sa však k predmetnému telefonickému hovoru nevedeli vyjadriť, pretože pri ňom neboli prítomné.

Obžalovaný spáchanie skutkov v bodoch 1 a 2 poprel. Pokiaľ ide o skutok v bode 1, nepoprel, že by poškodenému P. G. mohli byť z jeho mobilného telefónu zaslané SMS správy, na hlavnom pojednávaní sa však obhajoval tým, že tieto správy v znení z bodu 1 napísala a odoslala pod vplyvom alkoholu z jeho mobilného telefónu D. X.. V prípravnom konaní ale vypovedal, že SMS správy, ktoré mali iné znenie ako bolo ustálené v bode 1, nedopatrením odoslal on. Už z tohto je zrejme, že obžalovaný počas trestného konania menil svoju obhajobu a to v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, súd neuveril jeho tvrdeniu z prípravného konania, že to chcel zobrať na seba, keďže v čase jeho výpovede, už nežil s D. X., s ktorou sa rozišiel v zlom, teda v tom čase už nemal žiadny dôvod „zobrať to za ňu na seba“. Jeho obhajobu v naznačených smeroch jednoznačne vyvracia súhrn ostatných vykonaných dôkazov. Skutočnosť, že predmetné SMS správy v znení v bode 1 boli v zistenom čase odoslané z jeho mobilného telefónu na mobilný telefón poškodeného P. G. bez akýchkoľvek pochybností preukazuje záver znaleckého posudku z odvetvia počítačových programov, ako aj fotokópie týchto SMS správ, napokon túto okolnosť na hlavnom pojednávaní nespochybňoval ani obžalovaný. Zároveň to preukazujú aj svedecké výpovede poškodeného P. G. T. F. T. G., ktorí tieto SMS správy v mobilnom telefóne poškodeného osobne videli a nemali žiadny dôvod vypovedať v neprospech obžalovaného, s ktorým nemali v minulosti žiadny väčší konflikt. Obhajobu obžalovaného, že tieto SMS správy mala odoslať D. X. vyvracia sama svedkyňa, ktorej súd uveril, nakoľko nenašiel žiaden dôvod, pre ktorý by mala obžalovanému v takej miere priťažovať. Samotná priznala, že aj ona písala SMS správy, po tom, čo došlo k okamžitému skončeniu jej pracovného pomeru s Obcou Heľpa, ktoré mali nepríjemný charakter a to z dôvodu, že bola prepustená, avšak tieto správy nikdy neobsahovali vyhrážky. Okrem toho v čase, keď boli predmetné správy zaslané, nebola už osobne pri obžalovanom, bola práceneschopná, čo preukazuje aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, kde uviedla, že sa bude zdržiavať v Heľpe, teda ich ani reálne nemohla poslať, navyše jeho mobilného telefónu sa nedovolila ani dotknúť a nie že by z neho posielala SMS správy. Taktiež nemala žiadny dôvod, aby časť SMS správ (uvedené v bode 1) zasielala z mobilného telefónu obžalovaného, keď iné správy, a to aj atakujúce, zasielala z vlastného mobilného telefónu. Navyše, ak by obžalovaný videl, že tak skutočne urobila a zaslala takéto správy z jeho mobilného telefónu, mal dostatok času, aby o tom informoval poškodených, prípadne políciu. O tom, že z mobilného telefónu obžalovaného a mobilného telefónu D. X. boli zasielané, okrem SMS správ uvedených v bode 1, aj ďalšie obťažujúce správy a to na mobilné telefóny poškodených, svedčí aj ich prepis. Túto skutočnosť preukázala svojou výpoveďou aj svedkyňa F. F. A., ktorá navyše uviedla, že jej prichádzali na služobný telefón aj také správy z mobilného telefónu obžalovaného, ktoré mali poškodiť D. X., pričom takéto správy chodili najmä po tom, čo bol s ňou skončený pracovný pomer a potvrdila aj výpoveď tejto svedkyne, že časť takýchto správ prišla aj z jej telefónu. Okrem týchto SMS správ chodili na obecný úrad aj maily obdobného charakteru. O tom, že D. X. bola počas pracovnej doby pod vplyvom alkoholických nápojov, a preto došlo vzápätí, najprv ústne a potom aj písomne, ku okamžitému skončeniu jej pracovného pomeru, svedčia aj ďalšie vyššie uvedené listinné dôkazy.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2, obhajobu obžalovaného vyvracia a z jeho spáchania ho usvedčuje výpoveď svedkyne poškodenej F. T. G., ktorá presne popísala čas, miesto a obsah telefonického hovoru, okrem toho bez akýchkoľvek pochybností spoznala, a to napriek tomu, že išlo o telefonický hovor z utajeného čísla (je logické, že obžalovaný chcel zatajiť pred poškodenou telefónne číslo, z ktorého jej bolo volané), že jej volal práve obžalovaný a to podľa hlasu. Obžalovaného predtým viackrát prepájala, keď telefonoval

do zamestnania D. X., poznala jeho hlas, najmä z telefonovania, naviac to, že v takýchto prípadoch skutočne volal na obecný úrad obžalovaný, preukazovalo aj zobrazenie jeho telefónneho čísla na displeji pevnej linky na obecnom úrade. Časté telefonovanie obžalovaného D. X. na obecný úrad potvrdila aj svedkyňa F. F.Á. A., ktorá taktiež vypovedala, že obžalovaného už poznala po hlase. To, že pri telefónnom hovore skutočne poškodená identifikovala obžalovaného podľa hlasu, potvrdil svedok P. G., ktorý bol bezprostredne pri poškodenej a ktorá mu hneď po tom, čo zložila telefón, povedala, že volal obžalovaný a taktiež mu oznámila obsah tohto hovoru. O tom, že išlo o závažné vyhrážky, svedčí aj to, že poškodená bola vzápätí po telefonáte rozrušená a šokovaná, čo taktiež potvrdil tento svedok.

Nezanedbateľným bolo aj to, že obžalovaný už bol v minulosti trestne stíhaný, o čom vedeli, okrem v tom čase jeho družky D. X., aj obaja poškodení, ktorí zároveň vedeli, že má s ním doma v spoločných problémoch aj samotná D. X.. Logicky preto vyznieva ich tvrdenie, že to najprv nechceli riešiť cez políciu a čakali, že sa to postupne skončí, čo sa však nestalo, pretože útoky prostredníctvom SMS správ a telefonátov naďalej pokračovali. Logicky vyznieva aj ich tvrdenie, že ich o to, aby vec neoznámili polícii, prosila D. X., ktorá sa bála ako by na to zareagoval obžalovaný, keďže v tom období s ním ešte žila.

To, že obžalovaný má sklony páchať úmyselnú trestnú činnosť a to aj násilného charakteru, preukazuje jeho odpis z registra trestov, dokonca už bol právoplatne odsúdený aj za trestný čin vydierania podľa § 235 ods.1,2 písm.e Tr.zák. účinného do 1. januára 2006, kde nútil svoju bývalú manželku, aby ako svedkyňa poškodená zmenila svoju výpoveď v jeho prospech.

Konanie obžalovaného v bodoch 1 a 2 treba posudzovať komplexne s ohľadom na celkovú situáciu, ktorá vznikla pri okamžitom skončení pracovného pomeru D. X. s Obcou Heľpa, a preto je pochopiteľné a logické, že obžalovaný mal dôvod na takéto konanie, keďže bol vtedy druhom D. X., teda mal snahu pomôcť jej a jeho cieľom bolo dosiahnuť zmenu druhu skončenia pracovného pomeru a to na formu dohody, prípadne výpovede, aby D. X. mohla dostať odstupné, na ktoré v prípade okamžitého skončenia pracovného pomeru, ako bol reálne zo strany obce ukončený, nemala nárok. Napokon je potrebné vziať do úvahy aj časovú nadväznosť medzi skončením pracovného pomeru D. X., ktoré bolo prvotným a najdôležitejším dôvodom a príčinou, pre následné konanie obžalovaného.

Súd poukazuje aj na to, že ak svedkovia, vrátane svedkov poškodených, na hlavnom pojednávaní nevyviedli o niektorých podrobnostiach a detailoch resp. ich uvádzali čiastočne inak ako v prípravnom konaní, je to potrebné pripísať časovému odstupu medzi ich výpoveďami z prípravného konania a výpoveďami z hlavného pojednávania, na ktorý sami zhodne poukázali, pričom v prípravnom konaní vypovedali s oveľa menším časovým odstupom od skutkov, a preto aj podrobnejšie. Avšak o rozhodujúcich skutočnostiach a okolnostiach vypovedali stále rovnako resp. veľmi podobne a súd nezistil v žiadnej z ich výpovedí podstatné vnútorné rozpory, ani rozpory v ich svedeckých výpovediach navzájom.

Obhajobu obžalovaného, ktorá bola účelová a urobená v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, vyvracia súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, pričom tieto navzájom korešponujú, nadväzujú na seba, dopĺňajú sa a v konečnom dôsledku je ich komplexná dôkazná hodnota takého rozsahu a kvality, že jednoznačne preukazujú spáchanie skutkov v bode 1 a v bode 2 obžalovaným tak ako boli ustálené.

Podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr. zák. zločin vydierania spácha ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 324 ods.1 písm.b Tr. zák. prečin útoku na verejného činiteľa spácha ten, kto sa inému vyhráža usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Podľa § 128 ods.1 Tr. zák. veta prvá a druhá sa verejným činiteľom na účely tohto zákona rozumie aj starosta a zamestnanec územnej samosprávy. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Podľa § 139 ods.1 písm.h Tr. zák. sa chránenou osobou rozumie verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona.

Vychádzajúc z týchto skutočností, súd konanie obžalovaného v bode 1 kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b Tr.zák, pretože iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - verejnom činiteľovi a v bode 2 ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm.b Tr. zák., pretože sa inému vyhrážal usmrtením pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Na rozdiel od obžaloby mal súd za to, že pred právnou kvalifikáciou konania obžalovaného v bode 2 ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr.zák., ktorý je všeobecným prečinom, má prednosť vyššie uvedená špeciálna právna kvalifikácia, nakoľko poškodená bola v tom čase zamestnaná ako personálna referentka na Obecnom úrade Heľpa a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jej právomocou a zodpovednosťou.

Nestotožnil sa ani s názorom obhajoby, že konanie obžalovaného v bodoch 1 a 2 je potrebné kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm.a,c, ods.2 písm.a Tr.zák., pretože nešlo len o prenasledovanie poškodených ako verejných činiteľov v súvislosti s ich právomocou a zodpovednosťou a vyhrážanie sa im ublížením na zdraví resp. inou ujmom a ich kontaktovanie elektronickou telekomunikačnou službou, čo nepochybne bolo súčasťou uvedených skutkov v bodoch 1 a 2, avšak len v určitej časti, nakoľko obžalovaný navyše v bode 1 nútil poškodeného, aby niečo konkrétne konal a v bode 2 išlo z jeho strany o vyhrážky poškodenej usmrtením pre výkon právomoci verejného činiteľa a to s určitým konkrétnym cieľom - v snahe dosiahnuť zmenu a zabezpečiť skončenie pracovného pomeru medzi Obcou Heľpa a v tom čase jeho družkou dohodou a nie okamžitým skončením pracovného pomeru pre požitie alkoholu a v konečnom dôsledku tým dosiahnuť pre ňu vyplatenie odstupného. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následky tak ako sú vyššie uvedené, zavinenia, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný je rozvedený, má tri deti, z ktorých dve sú už plnoleté, v roku 2015 pracoval ako pomocný robotník v mieste trvalého bydliska nebolo jeho správanie prerokované žiadnou komisiou, ani nebolo proti nemu konané pre podozrenie zo spáchania priestupku, je hodnotený neutrálne, v poslednom období sa však zdržiava mimo Novej Bane. Doposiaľ bol jedenkrát sankcionovaný za priestupok za porušenie pravidiel cestnej premávky blokovou pokutou. Súdom bol doposiaľ šesťkrát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, avšak ohľadne prvých troch odsúdení sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 8. augusta 2007, sp. zn. 3T 101/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. októbra 2007, sp. zn. 2To 258/2007 bol obžalovanému aj za trestný čin vydierania podľa § 235 ods.1,2 písm.e Tr.zák. účinného do 1. januára 2006 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 18. februára 2008, pričom mu bola určená skúšobná doba 3 roky, po uplynutí ktorej bolo rozhodnuté, že sa osvedčil. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 22. mája 2012, sp. zn. 3T 97/2012, právoplatným 22. januára 2013, ktorým mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa §207 ods.1 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť počas skúšobnej doby zameškané výživné podľa svojich možností a schopností.

Obžalovaný konal pri oboch trestných činoch v tzv. priamom úmysle (ust. § 15 písm. a Tr. zák.), nakoľko chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone v bode 1 porušiť záujem spoločnosti na ochrane slobodného rozhodovania osoby v postavení verejného činiteľa a v bode 2 porušiť záujem spoločnosti na ochrane nerušeného výkonu právomoci verejného činiteľa. Jeho pohnútkou pri oboch trestných činoch bola snaha dosiahnuť, aby poškodený ako starosta a poškodená ako referentka, obaja za Obec Heľpa skončili pracovný pomer, v tom čase s jeho družkou, dohodou a nie výpoveďou resp. okamžitým skončením pracovného pomeru, nakoľko by táto mala v prípade dohody nárok na odstupné, ktoré by inak nedostala. Obžalovanému nič nepoľahčovalo, prirážovalo mu, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm.h Tr.zák.), ako aj to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.m Tr.zák.), čiže pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností bol 0:2. Keďže pomer prirážajúcich okolností prevažoval, zvyšovala by sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods.4,8

Tr.zák.). Toto ustanovenie však súd nemohol aplikovať, pretože obžalovaný sa dopustil zločinu opätovne (vyššie citovaný rozsudok), teda v zmysle ust. § 38 ods.5,8 Tr.zák. sa mu dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvyšovala o jednu polovicu a v takomto prípade sa ust. § 38 ods.4 Tr.zák. nepoužije.

Za prísnejší z trestných činov a to zločin bolo možné uložiť trest odňatia slobody na štyri až desať rokov, v prípade aplikácie ust. § 38 ods.5,8 Tr.zák. by sa obžalovanému zvýšila dolná hranica trestnej sadzby na 7 rokov. Keďže však u obžalovaného bolo nutné použiť ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. prvá veta pred bodkočiarkou, nakoľko mu súd ukladal trest za dva úmyselné trestné činy, z ktorých bol jeden zločinom a tieto spáchal dvoma skutkami, zvyšovala sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najprísnejšieho trestného činu o jednu tretinu, ktorá bola trinásť rokov a štyri mesiace. Podľa ust. § 38 ods.7 Tr.zák. však súd nepoužil ust. § 38 ods.4,8 resp. 5,8 Tr.zák., pretože by použitie týchto ustanovení za súčasnej aplikácie ust. § 41 ods.2 Tr.zák. bolo pre obžalovaného neprímerane prísne prihliadajúc najmä na to, že sa dopustil konaní, ktoré pozostávali z poslania dvoch sms správ a jedného telefonického hovoru. Vzhľadom k tomu mohol súd uložiť obžalovanému po aplikácii ust. § 41 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.2,7 Tr.zák. trest odňatia slobody od štyroch rokov do trinásť rokov a štyroch mesiacov. Po zohľadnení všetkých relevantných skutočností, vrátane sklonu obžalovaného dopúšťať sa rôznej úmyselnej trestnej činnosti napriek predchádzajúcim uloženým trestom, ako aj toho, že sa trestných činov dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, mu uložil úhrnný trest odňatia slobody nad dolnou hranicou vo výmere 4 a 1 roka. Keďže podmienený odklad výkonu tohto trestu neprichádzal do úvahy a obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy, zaradil ho na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh a výmeru, obsahuje v dostatočnej miere prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie a zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák.

Poškodení P. G. T. F.. T. G. náhradu škody nežiadali, nakoľko im žiadna materiálna škoda nebola spôsobená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.